

Nemzetközi jelentés a vallásszabadságról – 2010. július-december

Kiadta az Egyesült Államok Külügyminisztériuma (Department of State, Bureau of Democracy, Human Rights and Labor)

2011. szeptember 13.

http://www.state.gov/g/drl/rls/irf/2010_5/168315.htm

MAGYARORSZÁG

Az alkotmány, valamint a vonatkozó törvények és politikák rendelkeznek a vallásszabadság védelméről, és a kormány a gyakorlatban általában érvényt is szerzett ezeknek a rendelkezéseknek.

A kormány általában tiszteletben tartotta a vallásszabadságot a törvényalkotásban és a gyakorlatban egyaránt.

A kormány a jelentéstételi időszak végére a korábnál magasabb szintre emelte a vallásszabadság tiszteletben tartását.

Érkeztek beszámolók a vallási hovatartozással, hittel vagy vallásgyakorlással kapcsolatos társadalmi visszaélésekről és diszkriminációról, ugyanakkor vezető közéleti személyiségek pozitív lépéseket tettek a vallásszabadság támogatása érdekében. A politikai feszültségekkel terhelt légkörben és a bizonytalan gazdasági helyzetben fokozódott az antiszemita retorika; a szélsőséges csoportok száma és létszáma egyaránt nőtt.

Az emberi jogok előmozdítását célzó átfogó politikája részeként az Egyesült Államok kormánya párbeszédet folytat a magyar kormánnyal a vallásszabadsággal kapcsolatban.

1. fejezet: A népesség vallások szerinti megoszlása

Az ország területe 93 036 négyzetkilométer, népessége körülbelül 10 millió fő.

A vallási hovatartozás bizalmas információnak minősül, ezért ezzel kapcsolatban hivatalosan nem gyűjthetők adatok.

A 2001-ben tartott legutóbbi országos népszámlálás kérdőívén azonban szerepelt egy választható kérdés a vallási hovatartozással kapcsolatban, amelyre a népesség 90 százaléka válaszolt. A kérdőívre adott válaszok szerint a népesség 55%-a római katolikus, 15%-a református, 3%-a evangélikus, és kevesebb mint 1%-a zsidó vallású. Ez az ország négy történelmi vallása. A népesség kevesebb mint 5%-át tömörítő csoportok között megtalálhatók a görög katolikusok, a Hit Gyülekezete, öt ortodox keresztény vallási közösség, egyéb keresztény csoportok széles köre, hét buddhista csoport és három iszlám közösség. Az adatvédelmi előírások miatt nem gyűjthetők statisztikai adatok az állampolgárok vallásgyakorlásával kapcsolatban.

2. fejezet: A kormányzat hozzáállása a vallásszabadság kérdéséhez

Törvényi-politikai keretrendszer

Azzal kapcsolatban, hogy a kormány mennyire fogadja el a nemzetközi jogi standardokat, lásd az *Országjelentések az emberi jogok tiszteletben tartásáról* című dokumentum C függelékét a következő weboldalon: <http://www.state.gov/g/drl/rls/hrrpt/2010/appendices/index.htm>.

Az alkotmány, valamint a vonatkozó törvények és politikák rendelkeznek a vallásszabadság védelméről, és a kormány a gyakorlatban többnyire érvényt is szerzett ezeknek a rendelkezéseknek.

Az alkotmány rendelkezik a vallás vagy más lelkiismereti meggyőződés választásának vagy elfogadásának szabadságáról, a vallás vagy meggyőződés nyilvános vagy személyes, egyénileg vagy másokkal együtt, vallásos cselekedetek és szertartások útján vagy egyéb módon történő szabad gyakorlásának vagy tanításának, illetve a mindezekről való tartózkodás szabadságáról.

Az alkotmány különválasztja az államot és az egyházat. Az államnak semlegesnek kell maradnia ideológiai kérdésekben, azonban kötelessége biztosítani a személyes meggyőződés szabad kialakításának lehetőségét. Az állampolgároknak joguk van beperelni a kormányt a vallásszabadság alkotmányban rögzített jogának megsértéséért.

A büntető törvénykönyv tartalmaz egy rendelkezést a „lelkiismereti és vallási szabadság megsértéséről”, amely kimondja, hogy aki erőszakkal vagy fenyegetéssel korlátozza vagy akadályozza egy másik személy szabad vallásgyakorlását, az bűncselekményt követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható. Ha valakit egy vallási csoporthoz való tartozása miatt ér támadás, akkor a bűncselekmény öt évig terjedő szabadságvesztéssel szankcionálható.

Nincs államvallás, és a törvény szerint minden bejegyzett vallási csoportot azonos jogok illetnek meg. A négy történelmi egyház (római katolikus, református, evangélikus és zsidó) a vallási csoportoknak biztosított állami támogatás 93%-át kapja. Emellett minden bejegyzett vallási csoport adókedvezményben is részesül.

Az állam és a római katolikus egyház viszonyát az 1990., 1994. és 1997. évi vatikáni szerződések szabályozzák. Ezek a megállapodások az állam és más vallási csoportok közötti kapcsolatok szabályozásához is keretként szolgálnak.

Az állampolgárok jövedelemadójuk 1%-át egy tetszőlegesen kiválasztott vallási csoportnak adományozhatják, és ezért adókedvezményt kapnak. Ez a rendelkezés minden törvényesen bejegyzett vallási csoportra vonatkozik. Az adófizetői adományokon kívül a kormányzat a közpénzekből is juttat a bejegyzett vallási csoportok számára. Az érvényben lévő rendelkezések értelmében az állam kötelezettséget vállal arra, hogy az adófizetők adományait a befolyt teljes jövedelemadó összegének maximum 0,5%-ig kiegészíti. Az egyházak állami támogatása jelentős mértékben, a 2009-es 9,8 milliárd forintról (47 millió USD) 3 milliárd forintra (14 millió USD) csökkent 2010-ben.

A vallási szervezetek számos tevékenységükért további állami támogatást kapnak. Ezek közé tartozik a nyilvános művészeti gyűjtemények fenntartása, a vallásos nevelés, oktatás és kultúra támogatása, éves kárpótlás a nem visszaszolgáltató egyházi tulajdonokért, és a legkisebb falvakban szolgálatot teljesítő egyházi személyeknek nyújtott támogatás. 2010-ben a fenti támogatások összege 15 milliárd forintra (71 millió USD) csökkent az előző évi 18,7 milliárd forintról (89 millió USD). Emellett 2010-ben a kormány a szigorúbb fiskális politika miatt megszüntette azon korábbi gyakorlatát, hogy anyagilag támogassa egyházi intézmények rekonstrukcióját és felújítását. Az országgyűlés által december 23-án elfogadott 2011. évi költségvetés azonban visszaállította ezt a gyakorlatot.

A lelkiismereti szabadságról szóló 1990. évi törvény szabályozza a vallási közösségek tevékenységeit és az ezeknek a közösségeknek járó előnyöket, valamint a bejegyzett státuszra vonatkozó követelményeket. A vallási csoportok bejegyzését a megyei bíróságok végzik. A bejegyzéshez a csoportnak legalább 100 alapító taggal, alapszabályzattal, valamint választott ügyvivő és képviselő testülettel kell rendelkeznie. A bíróság határoz arról, hogy a bejegyzésért folyamodó csoport teljesíti-e az alkotmányos és jogszabályi előírásokat. Ha igen, akkor a bíróság nem utasíthatja el a bejegyzés iránti kérelmet. Bár minden vallási csoport szabadon gyakorolhatja hitét, a hivatalos bejegyzéssel járnak bizonyos jogok, továbbá oktatási és szociális intézmények üzemeltetésének kötelezettsége is, emellett a bejegyzett csoportok többféle állami támogatást is igénybe vehetnek. Minden bejegyzett csoport ugyanolyan jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezik.

A törvények értelmében a bejegyzett vallási csoportoknak joguk van ahhoz, hogy az állammal kötött formális megállapodás alapján helyi iskolákat működtessenek. Az iskolák működtetésének átvételét a helyi önkormányzat, az egyház vagy az iskolavezetés kezdeményezheti. A közoktatási intézményt

működtető egyházak jogosultak „kiegészítő támogatásra”, valamint az állam által az oktatási intézményeknek juttatott általános „normatív támogatásra” is. A június 8-án elfogadott közoktatási törvény megváltoztatta a támogatás rendszerét: ettől kezdve nem az önkormányzat, hanem az állam nyújtja a kiegészítő támogatást, ami arra ösztönözheti az önkormányzatokat, hogy kezdeményezzék az intézmények működtetésének átadását.

A bejegyzett vallási csoportok – amennyiben erre a tanulók vagy szülők felkérik őket – vallásoktatást tarthatnak az állami iskolákban. Az állami iskolák tantervének nem része a vallásoktatás, de a kormány engedélyezi, hogy az általános- és középiskolai tanulók az iskolai oktatástól független hittanórákra járjanak. A választható hitoktatást általában az iskolai órák után, az iskola épületében tartják a különböző vallási csoportok képviselői. Bár a kormányzat lehetővé teszi, hogy a kisebbségi vallási csoportok hitoktatási tevékenységet folytassanak az állami iskolákban, a délutáni hittanórák többségét a négy történelmi egyház biztosítja. A magánkézben lévő iskolák nem kötelesek hittanórákat tartani.

A kormány a következő vallási ünnepeket kezeli nemzeti ünnepként: húsvéthétfő, pünkösdhétfő, mindenszentek és karácsony.

Az állam lelkeszi szolgálatot működtet a hadseregben a négy történelmi egyház hívei számára. A fegyveres erők kötelékén belül minden felekezet számára biztosított a szabad vallásgyakorlás (nyilvánosan is). A tábori lelkeszi szolgálatot a Honvédelmi Minisztérium finanszírozza és tartja fenn. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium hasonló rendszert működtet a büntetés-végrehajtási intézetekben.

A vallásszabadság korlátai

A kormány általában tiszteletben tartotta a vallásszabadságot mind a törvényalkotás, mind az alkalmazott gyakorlatok tekintetében. A kormány a jelentéstételi időszak végére a korábbinál magasabb szintre emelte a vallásszabadság tiszteletben tartását. Az új kormány széles körű párbeszédet kezdett a történelmi egyházakkal, és elkötelezte magát amellett, hogy egyenlő mértékben finanszírozza az egyház által működtetett szociális és oktatási intézményeket, továbbá kompenzálja ezeket az intézményeket azért, mert az elmúlt években nem kaptak pénzügyi támogatást.

Az egyházak gyakran bírálták a kormányt az iskolák felújítására és infrastruktúrájuk fejlesztésére kapott EU-s támogatások elosztásának módja miatt. Állításuk szerint a támogatottak kiválasztása diszkriminatív volt, mivel az állami vagy önkormányzati működtetésű iskolákhoz képest aránytalanul kevés egyházi iskola részesült ezekből a pénzekből.

Az egyházi vezetők továbbra is tiltakoztak a nyilvános műgyűjtemények fenntartására és az egyéb közszolgálati feladatokra nyújtott állami támogatás lassú utalása és összegének csökkenése miatt. Az elmúlt években az állam által nyújtott pénzügyi támogatás hiánya miatt több egyházi üzemeltetésű műgyűjteményt zártak be.

A kormány folytatta a kommunista korszakban az állam által kisajátított egyházi javak visszaszolgáltatását, és minden vallási szervezet számára egyenlő esélyeket biztosított arra, hogy visszakapják korábbi ingatlanok tulajdonjogát. 2005-ben a kormány határozatban tette lehetővé az ingatlanok visszaszolgáltatásáról folyó tárgyalások felgyorsítását, valamint a folyamatban lévő ügyek lezárását már 2006-ban, az eredeti jogszabályban meghatározott 2011-es határidőhöz képest. Három vallási csoport (a római katolikus, a zsidó és a Budai Szerb Ortodox Egyház) az új eljárást választotta, a református és az evangélikus egyház azonban nem kívánt élni a lehetőséggel.

Az egyházak által benyújtott kérelmek négyféleképpen rendezhetők. A tulajdonos (önkormányzat) és az adott vallási csoport közvetlenül megállapodhat az ingatlan átruházásáról, vagy az átruházást kormányzati határozat is elrendelheti. Ha a vallási szervezet új ingatlan építését választja, a kérelmek az állam által fizetett anyagi kompenzáció formájában is rendezhetők. Végül pedig az ingatlan tulajdonjogának átruházásra vonatkozó kérelem évjáradék formájában is teljesíthető, amelyet azonban az érintett egyház kizárólag vallási és egyéb közcélú tevékenység finanszírozására használhat fel.

E négy megoldás alkalmazásával 1991 és a jelentéstételi időszak vége között a kormány és az önkormányzatok 3688 ingatlant szolgáltatottak vissza a vallási szervezeteknek. Összesen 1071 ingatlant szolgáltatottak vissza az állam és a kérelmező szervezet között létrejött megállapodás révén. További 1302 esetben – az érintett ingatlanok összértéke 68 milliárd forint (324 millió USD) volt – az állam határozatban rendelte el az ingatlanok átruházását, az önkormányzatoknak pedig kompenzációt fizetett az ingatlanokat használók átköltöztetésére. Az állam 1315 esetben fizetett anyagi kompenzációt az ingatlanok visszaszolgáltatása helyett, összesen 43 milliárd forint (205 millió USD) értékben. 1770 esetben a visszaigényelt ingatlan értékének megfelelően a kérelmező vallási szervezet fix összegű évjáradékot kapott.

A jelentéstételi időszak végén a katolikus, a református és az evangélikus egyháznak még 59 kérelme várt elbírálásra. Az érintettek általában kielégítőnek találták az eljárást.

A zsidó közösség tagjai általában tisztességesnek tartották az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának folyamatát, de kártérítést követeltek azokért az értékekért, amelyek örökös hiányában kerültek az államhoz, és amelyeket az állam kifejezetten kizárt a visszaszolgáltatási folyamatból. E vagyon becsült értéke 430 milliárd és 3440 milliárd forint között van (2 milliárd – 16,4 milliárd USD). Az örökös hiányában az államhoz került zsidó vagyonnal kapcsolatban folyamatban voltak az egyeztetések a kormány és a zsidó közösségek között.

A Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátus (a Görög Ortodox Egyház magyarországi ága) továbbra is jelezte, hogy szeretné visszakapni azokat az ingatlanjait, amelyeket az Orosz Ortodox Közösség az 1950-es években elfoglalt. Miután a magyar bíróságok elutasították a görög ortodox közösség keresetét, a közösség az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult. A jelentéstételi időszak végéig az ügy nem zárult le.

Nem érkezett beszámoló a vallásszabadság megsértéséről, ideértve a fogvatartottak és az elítéltek szabad vallásgyakorlását is.

Előrelépés és pozitív fejlemények a vallásszabadság kérdésében

Röviddel azután, hogy májusban elfoglalta hivatalát, az új kormány párbeszédet kezdett a történelmi egyházakkal, vagyis a római katolikus, a református, az evangélikus és a zsidó egyházzal egy az állam és az egyházak közötti stratégiai együttműködés kialakításáról; az intézkedés részét képezte Magyarország januárban kezdődő uniós elnökségére való felkészülésnek. A kormány októberben újra elindította a Vatikáni-Magyar Vegyes Bizottságot, amely az elmúlt három évben nem működött.

Augusztus 25-én Szászfalvi László egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium) találkozott a négy történelmi egyház vezetőivel. A megbeszélés során Szászfalvi megerősítette, hogy a kormány az Állami Számvevőszék 2008-as, az egyházak finanszírozásáról szóló jelentésének megfelelően kompenzálni kívánja az egyházakat az elmúlt években elmaradt pénzügyi támogatásért. A jelentés szerint a 2005-ben és 2006-ban az egyházi iskoláknak nyújtott oktatási támogatás megsértette az egyházak finanszírozásáról szóló törvényt, a közpénzekről szóló kormányrendeletet, valamint az éves költségvetés megvalósítását szabályozó rendeletet. Az egyházak finanszírozását szabályozó törvény értelmében a bejegyzett vallási csoportok által működtetett oktatási és szociális intézmények ugyanolyan mértékű támogatásra jogosultak, mint az állami vagy önkormányzati intézmények. Szászfalvi államtitkár és más kormánytisztviselők ígéretet tettek arra, hogy 2011-ben megkezdik annak a több mint négy milliárd forintnak (19 millió USD) a fokozatos kifizetését, amelyet az előző kormány nem fizetett ki az egyházi iskoláknak. Az egyházak üdvözölték a számvevőszéki jelentés alapján meghozott kormányzati döntést.

A kormány tovább folytatta a 2006. évi XLVII. törvény alapján beadott kérvények feldolgozását, mely jogszabály kárpótlási igény benyújtását engedélyezi olyan személyek számára, akiknek közvetlen hozzátartozójuk a holokauszt során vagy szovjet munkatáborban vesztette életét, illetve a magyar hatóságok politikai indítékkal elkövetett önkényes tette miatt halt meg 1939 és 1989 között, vagy a II.

világháború alatt faji, vallási vagy politikai okokból munkatáborba hurcolták el. A jogosult személyek fejenként 400 ezer forintot (1900 USD), egyösszegű kártérítést igényelhetek meggyilkolt házastársukért, szüleikért vagy gyermekeikért, és 200 ezer forintot (950 USD) minden meggyilkolt testvérükért, továbbá kárpótlási jegyet vagy havi életjáradékot kérhetnek a kényszermunkában töltött idő után. A Központi Igazságügyi Hivatal Személyi Kárpótlási és Dokumentációs Önálló Osztályához 2006 decemberéig, vagyis a kérelmek benyújtására megállapított határidő lejártáig 60 országból több mint 97 600 igény érkezett. Október végéig 96 644 esetben született határozat, és a jogosult kérelmezőknek összesen 3 milliárd forintot (14,3 millió USD) fizettek ki a hatóságok.

Június 24-én Martonyi János külügyminiszter részt vett Carl Lutz emléktáblájának ünnepélyes felavatásán Washingtonban. A svájci diplomata több mint 3000 zsidó életét mentette meg Budapesten a II. világháború idején. Beszédében Martonyi kiemelte, hogy „a kormány határozottan fellép a rasszizmus, antiszemitizmus, gyűlöletkeltés és diszkrimináció minden formája ellen, melynek alapja valamely személy vagy csoport származása, faja, vallása, társadalmi osztálya, anyanyelve, neme vagy politikai meggyőződése”.

Július 4-én Hende Csaba honvédelmi miniszter beszédet mondott Szombathelyen, a holokauszt helyi áldozatairól megemlékező ceremónián. Egyebek mellett a következőt mondta: „a kormány semmilyen formában nem tolerálja a gyűlöletkeltő gondolatokat, és azok képviselői ellen az élet minden területén, minden rendelkezésére álló politikai és jogi eszközzel fellép”.

Július 12-én Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter beszédet mondott a Centropa Nyári Egyetem nyitórendezvényén, melyben hangsúlyozta, hogy a magyar gyerekeknek tudniuk kell arról, mi történt a holokauszt alatt. A Centropa központ azzal a céllal jött létre, hogy a 20. századi közép- és kelet-európai zsidóság életét kutassa és dokumentálja.

Szeptember 3-án Demszky Gábor, Budapest polgármestere és Erdő Péter bíboros részt vettek egy iskola névadó ünnepségén a 12. kerületben. Az intézmény Gennaro Verolino vatikáni diplomata nevét vette fel, aki több ezer magyar zsidó életét mentette meg a II. világháború idején, amikor Budapesten teljesített szolgálatot.

Szeptember 5-én Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Erdő Péter bíboros részt vett a közel 150 éves óbudai zsinagóga nyitóünnepségén. A szertartást Yona Metzger izraeli askenázi főrabbi vezette. A felújított épület ötven éven keresztül tévéstúdióként működött.

November 2-án Hóvári János, a külügyminisztérium helyettes államtitkára beszédet mondott egy pedagógusok számára szervezett, hétnapos holokauszt-szeminárium nyitórendezvényén. A „train-the-trainers” jellegű szemináriumot a Budapesti Holokauszt Emlékközpont szervezte; a rendezvény egy hároméves oktatási program első eleme volt, melynek célja a holokauszttal kapcsolatos oktatás átalakítása Magyarországon. A program fő támogatói az Egyesült Államok Holokauszt Emlékmúzeuma; a Task Force for International Cooperation on Holocaust Education, Remembrance, and Research munkacsoport; valamint a Nemzeti Erőforrás Minisztérium.

November 11-én Pintér Sándor belügyminiszter és Aliza Bin-Noun izraeli nagykövet 17 magyar családnak adták át a Yad Vashem „Világ igaza” tanúsítványt és a Magyar Köztársaság „Bátorságért” érdemérmét annak elismeréseképpen, hogy a holokauszt idején aktív szerepet játszottak számos zsidó megmentésében.

December 1-jén, a hanuka kezdetét jelző gyertyagyújtó ceremónián Martonyi János külügyminiszter a következőt mondta: „A zsidó embereknek félelem nélkül, teljes biztonságban, szabadon és igazságtalanságtól mentesen kell élniük.”

3. fejezet: A vallásszabadság jogának szabad élvezetét sértő incidensek

Érkeztek beszámolók a vallási hovatartozással, hittel vagy vallásgyakorlással kapcsolatos társadalmi visszaélésekről és diszkriminációról, ugyanakkor vezető közéleti személyiségek tettek pozitív lépéseket a

vallásszabadság támogatása érdekében. A zsidó szervezetek aggodalmuknak adtak hangot annak kapcsán, hogy érzésük szerint a társadalom egyre nagyobb mértékben tolerálja a társadalmi párbeszéd során elhangzó antiszemita megjegyzéseket. A radikális jobboldali párt, a Jobbik április választásokon elért sikere, valamint megjelenésük az Országgyűlésben szintén széles körben keltett aggodalmat, különösen a roma és a zsidó közösség tagjai között.

Július 6-án ismeretlen személyek Székesfehérváron megrongáltak három, a II. világháború áldozatainak tiszteletére emelt emlékművet. A vandálok vörös festéket öntöttek a háborúban meghalt katonák és civilek, valamint az antifasiszták és a holokauszt-áldozatok emlékműveire. A rendőrségnek nem sikerült elfognia az elkövetőket, és augusztus 28-án lezárta a nyomozást.

Szeptember 1-jén a Szegedi Ítéltábla életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte egy férfit, aki 2009. áprilisában Kalocsán meggyilkolta barátnőjét. A férfi, egy betiltott szélsőjobboldali paramilitáris csoport, a Magyar Gárda tagja, egy késsel többször megszurta az áldozatot, majd horogkeresztet karcolt a hátára, végül a testet egy náci szimbólummal díszített zászlóba csavarta.

November 8-án az EU és Izrael közötti társulási megállapodás elfogadásával kapcsolatos parlamenti vitában Vona Gábor, a Jobbik elnöke „holokauszt-ipparról” beszélt, amely „igazságtalanul antiszemizmussal vádolja a Jobbikot”. Erre reagálva Mesterházy Attila, az MSZP elnöke szóvá tette, hogy a törvény értelmében „a holokauszt relativizálása” már önmagában is bűncselekmény.

A *Magyar Fórum* című hetilap továbbra is közzétett antiszemita írásokat. A Jobbik hivatalos hetilapja, a *Barikád* továbbra is leköszölt nyíltan antiszemita hangvételű tartalmakat. Számos magyar nyelvű szélsőjobboldali honlap létezett, melyek közül sok nyíltan antiszemita volt. Civil szervezetek beszámolóai szerint a kormány figyelemmel kísérte ezeknek a honlapoknak a tartalmát, mivel a vonatkozó törvények szerint tilos az olyan szimbólumok, mint a horogkereszt, a sarló és kalapács, vagy a vörös csillag nyilvános megjelenítése.

Július 1. és október 31. között a rendőrség 136, zsidó és keresztény temetőben elkövetett vandalizmus és rablás ügyében indított nyomozást zárt le.

A Simon Wiesenthal Központ (SWC) jeruzsálemi irodája továbbra is bírálta a magyar hatóságokat, amiért még mindig nem állították bíróság elé a náci háborús bűnös Képiró Sándort. Képirót 1944-ben és 1946-ban a magyar bíróságok a több mint 1200, főként zsidó ember életét követelő 1942-es újvidéki vérengzésben játszott szerepéért elítélték, azonban az ítéletet soha nem hajtották végre. 2006-ban a Simon Wiesenthal Központ Budapesten akadt Képiró nyomára, és az ügyészség 2007-ben újabb eljárást indított ellene, miután a bíróság úgy rendelkezett, hogy mivel az ítéletet alátámasztó régi iratok elvesztek, a büntetés nem hajtható végre. A magyar hatóságok munkáját a szerb hatóságok is segítették azáltal, hogy felkutatták a vonatkozó feljegyzéseket és bizonyítékokat a szerb irattárakban. A jelentéstételi időszak alatt tovább folytatódott a Képiró ellen háborús bűnök elkövetésének ügyében indított eljárás. Képiró ellenkeresetét a Pesti Központi Kerületi Bíróság december 16-án elutasította.

A keresztény egyházak és a zsidó közösségek a Keresztény-Zsidó Társaság keretében továbbra is rendszeresen tartottak rendezvényeket, amelyeken hittudósok vitattak meg különböző kérdéseket. A vallási csoportok határozott szándékot mutattak arra, hogy különböző területeken egymással együttműködve küzdjenek közös társadalmi és politikai céljaik eléréséért.

4. fejezet: Az Egyesült Államok kormányzati politikája

Az emberi jogok előmozdítását célzó átfogó politikája részeként az Egyesült Államok kormánya párbeszédet folytat a magyar kormánnyal a vallásszabadsággal kapcsolatban. A nagykövet és más követségi tisztviselők vallási vezetőkkel találkoztak, hogy a vallásszabadsággal kapcsolatos aggályokról konzultáljanak.

Az Egyesült Államok kormánya párbeszédet folytatott a vallásszabadsággal kapcsolatban parlamenti képviselőkkel, politikai pártok vezetőivel, valamint a vallásszabadság kérdéskörében érintett helyi és

Amerikai Nagykövetség, Budapest

nemzetközi civil szervezetek képviselőivel. Az Egyesült Államok nagykövetségének munkatársai folyamatosan figyelemmel kísérték az antiszemita incidenseket, és rendszeresen konzultáltak a vallási csoportok vezetőivel az őket fenyegető potenciális veszélyek feltérképezése érdekében.

A nagykövetség továbbra is felszólalt az antiszemitizmus és a gyűlöletbeszéd ellen, és ugyanerre ösztönözte a politikai pártokat is. A nagykövetség tisztviselői rendszeresen konzultáltak a kormánnyal a szélsőséges csoportok által szervezett, nyilvános antiszemita incidensekkel kapcsolatban. A jelentéstételi időszakban a nagykövet és az Egyesült Államok nagykövetségének más tisztviselői számos, a zsidó kultúrát ünneplő és a holokauszt áldozatai előtt tisztelgő rendezvényen vettek részt.

November 2-án a nagykövet felszólalt egy pedagógusok számára rendezett, hétnapos holokauszt-szeminárium nyitórendezvényén. Beszédében hangsúlyozta annak fontosságát, hogy a holokauszttal kapcsolatos ismeretek oktatása részét képezze a középiskolai és egyetemi tanterveknek, és a tanároknak lehetőségük legyen átfogóan ismertetni a kapcsolódó információkat. A nagykövet üdvözölte a Budapesti Holokauszt Emlékközpont által indított hároméves oktatási programot, melynek célja a gyűlölet és az intolerancia elleni küzdelem támogatása.

November 9-én a nagykövet közös vacsorán látta vendégül a különböző egyházak képviselőit. A találkozóval a franciaországi Görög Ortodox Érsekség vezetője, Emmanuel érsek előtt tisztelegtek a megjelentek. A résztvevők között ott volt Julius Janus apostoli nuncius, Erdő Péter bíboros, Szászfalvi László egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkár, Balog Zoltán társadalmi felzárkóztatásért felelős államtitkár, valamint a helyi zsidó, református, evangélikus és görög ortodox egyház képviselői.